

ÖVERSÄTTNING

AVTAL

mellan Europeiska unionen och Japan om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål

EUROPEISKA UNIONEN

och

JAPAN,

SOM ÖNSKAR upprätta effektivare samarbete mellan Europeiska unionens medlemsstater och Japan på området ömsesidig rättslig hjälp i brottmål,

SOM ÖNSKAR att detta samarbete ska bidra till kampen mot brottslighet,

SOM BEKRÄFTAR sitt åtagande att visa respekt för rättvisa, rättsstatsprincipen, demokrati samt rättsväsendets oberoende,

HAR ENATS OM FÖLJANDE.

*Artikel 1***Mål och syfte**

1. Den anmodade staten ska efter framställning av den ansökande staten lämna ömsesidig rättslig hjälp (nedan kallad *rättslig hjälp*) i samband med utredningar, lagföring och andra förfaranden, inbegripet rättsliga förfaranden, rörande brottmål, i enlighet med bestämmelserna i detta avtal.

2. Detta avtal är inte tillämpligt på utlämning, överförande av lagföring i brottmål och verkställighet av domar, förutom förverkanden enligt artikel 25.

*Artikel 2***Definitioner**

I detta avtal gäller följande definitioner:

- a) *avtalsslutande parter*: Europeiska unionen och Japan.
- b) *medlemsstat*: en medlemsstat i Europeiska unionen.
- c) *stat*: en medlemsstat eller Japan.
- d) *föremål*: handlingar, registerutdrag och annat bevismaterial.
- e) *egendom*: alla slags tillgångar, såväl fysiska som icke fysiska, av fast eller lös natur, materiella eller immateriella, samt juridiska handlingar eller urkunder som styrker äganderätten till eller rättigheter knutna till sådana tillgångar.
- f) *hjälpmedel*: all slags egendom som på något sätt, helt eller delvis, använts eller varit avsedd att användas för att begå ett brott.

g) *vinning av brott*: all egendom som härrör från eller som direkt eller indirekt förvärvats genom brott.

h) *frysning eller beslag*: tillfälligt förbud mot överlåtelse, omvandling, förfogande över eller förflyttning av egendom eller tillfälligt förvar eller omhändertagande av egendom med stöd av beslut av domstol eller annan behörig myndighet.

i) *förverkande*: straff eller annan åtgärd som beslutas av domstol efter rättegång på grund av en eller flera brottsliga gärningar och som innebär ett bestående berövande av egendom.

*Artikel 3***Den rättsliga hjälpens omfattning**

Den rättsliga hjälpen ska omfatta följande:

- a) Upptagning av vittnesmål eller utsagor.
- b) Möjliggörande av förhör genom videokonferens.
- c) Inhämtande av föremål, även genom verkställande av husrannsakan och beslag.
- d) Inhämtande av uppgifter, handlingar eller rapporter om bankkonton.
- e) Undersökning av personer, föremål eller platser.
- f) Lokalisering och identifiering av personer, föremål eller platser.
- g) Tillhandahållande av föremål som de lagstiftande, administrativa eller rättsliga myndigheterna samt de lokala myndigheterna i den anmodade staten har i sin besittning.

- h) Delgivning av handlingar och lämnande av information till en person om en kallelse att inställa sig i den ansökande staten.
- i) Tillfällig överföring av en frihetsberövad person för vittnesmål eller annat bevissyfte.
- j) Rättslig hjälp i förfaranden rörande frysning eller beslag och förverkande av vinning av eller hjälpmedel för brott.
- k) Annan rättslig hjälp som är tillåten enligt den anmodade statens lagar och överenskommen mellan en medlemsstat och Japan.

Artikel 4

Utseende av centrala myndigheter och deras befogenheter

Varje stat ska utse en central myndighet som ska vara den myndighet som ansvarar för att översända, ta emot och besvara framställningar om rättslig hjälp, verkställa sådana framställningar eller överföra dem till de myndigheter som har behörighet att verkställa sådana framställningar enligt den statens lag. Den centrala myndigheten ska vara någon av de myndigheter som förtecknas i bilaga I till detta avtal.

Artikel 5

Kommunikation mellan centrala myndigheter

1. Framställningar om rättslig hjälp enligt detta avtal ska översändas av den centrala myndigheten i den ansökande staten till den centrala myndigheten i den anmodade staten.

2. De centrala myndigheterna i medlemsstaterna och Japan ska kommunicera direkt med varandra vid tillämpningen av detta avtal.

Artikel 6

Myndigheter med behörighet att utfärda framställningar

De myndigheter som enligt staternas lagar är behöriga att utfärda framställningar om rättslig hjälp enligt detta avtal anges i bilaga II till detta avtal.

Artikel 7

Autentisering

Handlingar som översänds av en stat i enlighet med detta avtal och som bestyrks genom en behörig myndighets eller statens centrala myndighets underskrift eller stämpel behöver inte vara autentiserade.

Artikel 8

Framställningar om rättslig hjälp

1. En framställning ska göras skriftligen av den ansökande staten.

2. Den ansökande staten får i brådskande fall efter att ha varit i kontakt med den anmodade staten göra en framställning genom andra tillförlitliga kommunikationsmedel, inbegripet fax och e-post. I sådana fall ska den ansökande staten omedelbart därefter ytterligare bekräfta framställningen skriftligt, om den anmodade staten begär detta.

3. En framställning ska omfatta följande:

- a) Namnet på den behöriga myndighet som handlägger utredningen, lagföringen eller annat förfarande, inbegripet rättsliga förfaranden.
- b) Uppgifter om föremålet för utredningen, lagföringen eller annat förfarande, inbegripet rättsliga förfaranden.
- c) Information om vilken typ av utredning, lagföring eller annat förfarande, inbegripet rättsliga förfaranden, det är fråga om samt i vilket skede denna befinner sig.
- d) Tillämplig lagtext eller en redogörelse för relevanta lagbestämmelser, inbegripet tillämplig straffskala, i den ansökande staten.
- e) En beskrivning av den rättsliga hjälp som begärs.
- f) En beskrivning av syftet med den rättsliga hjälp som begärs.

4. En framställning ska, i den mån det är möjligt och relevant för den rättsliga hjälp som begärs, omfatta följande:

- a) Information om identitet på och vistelseort för varje person av vilken man önskar få vittnesmål, utsagor eller föremål.
- b) En förteckning över de frågor som ska ställas till den person vars vittnesmål eller utsaga önskas.
- c) En exakt beskrivning av personer eller platser som ska undersökas och föremål som ska eftersökas.
- d) En beskrivning av varför den ansökande staten anser att de begärda uppgifterna, handlingarna eller kontoutdragen är relevanta och nödvändiga för brottsutredningen, och annan information som kan underlätta verkställandet av framställningen.
- e) Information om personer, föremål eller platser som ska undersökas.
- f) Information om personer, föremål eller platser som ska lokaliseras eller identifieras.
- g) Information om identitet på och vistelseort för den person som ska delges en handling eller en kallelse, den personens kopplingar till förfarandet samt det sätt på vilket delgivningen ska ske.

h) Information om de ersättningar en person som är kallad av en behörig myndighet i den ansökande staten har rätt till och vilka omkostnader som täcks.

i) En exakt beskrivning av vinningen av brott eller hjälpmedlen, var dessa befinner sig och vem som har dem i sin ägo.

5. En framställning ska, i den mån det är nödvändigt, också omfatta följande:

a) En beskrivning av eventuella särskilda metoder eller förfaranden som ska användas när framställningen verkställs.

b) En redogörelse för skälen till att framställningen ska omfattas av sekretess.

c) All övrig information som bör lämnas till den anmodade staten för att underlätta verkställandet av framställningen.

6. Om den anmodade staten anser att den information som lämnats i en framställning om rättslig hjälp inte är tillräcklig för att uppfylla kraven i detta avtal så att framställningen kan verkställas, får den anmodade staten begära att ytterligare information lämnas.

Artikel 9

Språk

Framställningen och bifogade handlingar ska åtföljas av en översättning till ett i den anmodade staten officiellt språk eller, i alla eller i brådsakade ärenden, till ett språk som anges i bilaga III till detta avtal.

Artikel 10

Verkställande av framställningarna

1. Den anmodade staten ska omedelbart verkställa en framställning i enlighet med de relevanta bestämmelserna i detta avtal. De behöriga myndigheterna i den anmodade staten ska göra sitt bästa för att verkställa en framställning.

2. En framställning ska verkställas genom åtgärder som överensstämmer med den anmodade statens lagar. Den särskilda metod eller det särskilda förfarande som anges i framställningen enligt artikel 8.4 g eller 8.5 a ska följas i den mån detta inte strider mot lagarna i den anmodade staten och när det är praktiskt genomförbart. Om det för den anmodade staten innebär ett praktiskt problem att verkställa framställningen enligt den metod eller det förfarande som beskrivs i framställningen ska den anmodade staten samråda med den ansökande staten för att lösa det praktiska problemet.

3. Om verkställandet av en framställning anses inverka störande på en pågående utredning, lagföring eller något annat förfarande, inbegripet rättsliga förfaranden, i den anmodade sta-

ten, får den anmodade staten uppskjuta verkställandet. Den anmodade staten ska informera den ansökande staten om skälen till det uppskjutna verkställandet och samråda om det fortsatta förfarandet. I stället för att uppskjuta verkställandet kan den anmodade staten efter samråd med den ansökande staten göra verkställandet avhängigt av de villkor som anses nödvändiga. Om den ansökande staten godtar sådana villkor ska den uppfylla dem.

4. Den anmodade staten ska göra sitt bästa för att sekretessbelägga att en framställning har gjorts, innehållet i framställningen, resultatet av dess verkställande och annan relevant information om verkställandet av framställningen om den ansökande staten begär detta. Om en framställning inte kan verkställas utan att sådan information röjs, ska den anmodade staten informera den ansökande staten, som sedan ska avgöra huruvida framställningen likväl ska verkställas.

5. Den anmodade staten ska besvara rimliga förfrågningar från den ansökande staten om hur verkställandet av en framställning fortskrider.

6. Den anmodade staten ska omedelbart informera den ansökande staten om resultatet av verkställandet av en framställning och ska förse den ansökande staten med de vittnesmål, utsagor och föremål som på så sätt erhållits, inbegripet varje åberopande från en person, från vilken vittnesmål, utsagor eller föremål efterfrågas, om immunitet, bristande rättskapacitet eller privilegier enligt den ansökande statens lagar. Den anmodade staten ska tillhandahålla originalen eller, om det föreligger rimliga skäl, bestyrkta kopior av registerutdrag och handlingar. Om en framställning inte kan verkställas, helt eller delvis, ska den anmodade staten informera den ansökande staten om skälen till detta.

Artikel 11

Skäl för att vägra rättslig hjälp

1. Rättslig hjälp får vägras om den anmodade staten anser att

a) framställningen gäller ett politiskt brott, eller ett brott med koppling till ett politiskt brott,

b) ett verkställande av framställningen kan komma att kränka dess suveränitet eller medföra fara för dess säkerhet, grunderna för rättsordningen (*ordre public*) eller andra väsentliga intressen. Vid tillämpningen av detta led får den anmodade staten bedöma att verkställandet av en begäran avseende ett brott som är belagt med dödsstraff enligt den ansökande statens lagar eller, i förbindelserna mellan en medlemsstat, så som det anges i bilaga IV till detta avtal, och Japan, ett brott som straffas med livstids fängelse enligt den ansökande statens lagar, kan strida mot väsentliga intressen i den anmodade staten, om inte den anmodade staten och den ansökande staten kommer överens om de villkor på vilka framställningen kan verkställas,

- c) det finns välgrundade skäl att förmoda att framställningen om rättslig hjälp har gjorts i syfte att lagföra eller bestraffa en person på grund av ras, religion, nationalitet, etniskt ursprung, politisk åskådning eller kön, eller att personens ställning kan påverkas negativt av något av dessa skäl,
- d) den person som är föremål för brottsutredning, lagföring eller något annat förfarande, inbegripet rättsliga förfaranden, för vilket rättslig hjälp begärs, i den ansökande staten redan slutgiltigt har dömts eller frikänts för samma gärning i en medlemsstat eller Japan, eller
- e) framställningen inte överensstämmer med villkoren i detta avtal.

2. Den anmodade staten får också vägra att ge rättslig hjälp som skulle kräva tvångsåtgärder enligt dess lagar om den finner att den gärning som är föremål för utredning, lagföring eller något annat förfarande, inbegripet rättsliga förfaranden, i den ansökande staten inte skulle utgöra ett brott enligt den anmodade statens lagar. I förbindelserna mellan Japan och två medlemsstater, såsom det anges i bilaga IV till detta avtal, kan rättslig hjälp vägras om den anmodade staten finner att det beteende som är föremål för utredning, lagföring eller annat förfarande, inbegripet rättsliga förfaranden, i den ansökande staten inte skulle utgöra ett brott enligt den anmodade statens lagar.

3. Rättslig hjälp får inte vägras med hänvisning till banksekretess.

4. Innan den anmodade staten vägrar att ge rättslig hjälp enligt denna artikel ska den samråda med den ansökande staten om den anmodade staten anser att rättslig hjälp kan lämnas på vissa villkor. Om den ansökande staten godtar sådana villkor ska den ansökande staten uppfylla dem.

5. Om rättslig hjälp vägras ska den anmodade staten underätta den ansökande staten om skälen till detta.

Artikel 12

Kostnader

- 1. Den anmodade staten ska bära alla kostnader i samband med verkställandet av en framställning, om inte den ansökande och den anmodade staten har kommit överens om någonting annat.
- 2. Trots bestämmelserna i punkt 1 ska den ansökande staten stå för
 - a) arvoden till sakkunniga,
 - b) kostnader för översättning, tolkning, och utskrifter,
 - c) ersättningar och resekostnader för personer i enlighet med artiklarna 22 och 24,

- d) kostnader för upprättande av en videolänk och för driften av videolänken i den anmodade staten, och

- e) ovanligt stora kostnader

om inte den ansökande och den anmodade staten har kommit överens om någonting annat.

3. Om verkställandet av framställningen skulle innebära ovanligt stora kostnader bör den ansökande och den anmodade staten samråda för att fastställa på vilka villkor framställningen ska verkställas.

Artikel 13

Begränsningar av användningen av vittnesmål, utsagor, föremål eller information

1. Den ansökande staten får inte använda vittnesmål, utsagor, föremål eller någon information, inbegripet personuppgifter, som lämnats eller på annat sätt erhållits enligt detta avtal, för annat ändamål än den utredning, lagföring eller annat förfarande, inbegripet rättsliga förfaranden, som anges i framställningen, utan föregående samtycke från den anmodade staten. När sådant samtycke lämnas kan den anmodade staten ange de villkor den anser lämpliga.

2. Den anmodade staten får begära att vittnesmål, utsagor, föremål eller någon information, inbegripet personuppgifter, som tillhandahållits eller på annat sätt erhållits enligt detta avtal behandlas med sekretess eller endast används på sådana villkor som den anger. Om den ansökande staten samtycker till sådan sekretess eller godtar sådana villkor ska den uppfylla dem.

3. Om det föreligger exceptionella omständigheter får en stat vid den tidpunkt den tillhandahåller vittnesmål, utsagor, föremål eller någon information, inbegripet personuppgifter, begära att den mottagande staten ska lämna information om hur dessa använts.

Artikel 14

Transport, bevarande och återlämnande av föremål

1. Den anmodade staten kan begära att den ansökande staten transporterar och bevarar föremål som tillhandahållits enligt detta avtal i enlighet med villkor som fastställs av den anmodade staten, inbegripet de villkor som anses nödvändiga för att skydda tredjemans intressen i de föremål som ska överföras.

2. Den anmodade staten får begära att den ansökande staten återlämnar föremål som tillhandahållits enligt detta avtal i enlighet med de villkor som fastställs av den anmodade staten, efter det att föremålen har använts för det ändamål som anges i en framställning.

3. Den ansökande staten ska uppfylla en begäran som görs enligt punkt 1 eller 2. När en sådan begäran har gjorts ska den ansökande staten inte undersöka föremålen utan föregående samtycke från den anmodade staten om undersökningen skadar eller skulle kunna skada dem.

Artikel 15

Upptagning av vittnesmål eller utsagor

1. Den anmodade staten ska ta upp vittnesmål eller utsagor. Den anmodade staten ska använda tvångsåtgärder för detta, om sådana åtgärder är nödvändiga och den ansökande staten lämnar information till den anmodade staten som innebär att dessa åtgärder är motiverade enligt den anmodade statens lagar.

2. Den anmodade staten ska göra sitt bästa för att se till att de personer som anges i en framställning om upptagning av vittnesmål eller utsagor kan vara närvarande under verkställandet av framställningen och för att göra det möjligt för dessa personer att ställa frågor till den person vars vittnesmål eller utsaga ska tas upp. Om sådana direkta frågor inte tillåts ska dessa personer tillåtas lägga fram frågor som ska ställas till den person vars vittnesmål eller utsaga ska tas upp.

3. Om en person vars vittnesmål eller utsaga ska tas upp i enlighet med denna artikel åberopar immunitet, bristande rättsskapacitet eller privilegium enligt den ansökande statens lagar, kan vittnesmål eller utsagor ändå upptas, om inte framställningen innehåller ett uttalande av den ansökande staten som innebär att om immunitet, bristande rättsskapacitet eller privilegier åberopas får vittnesmål eller utsagor inte tas upp.

Artikel 16

Förhör genom videokonferens

1. Om en person befinner sig i den anmodade staten och ska höras som vittne eller sakkunnig av den ansökande statens behöriga myndigheter får den anmodade staten möjliggöra att ett vittnesmål eller en utsaga tas upp från den personen av de behöriga myndigheterna genom videokonferens, om ett sådant förhör är nödvändigt för den ansökande statens förfarande. Den ansökande och den anmodade staten ska, om det är nödvändigt, samråda för att lösa sådana juridiska, tekniska eller logistiska problem som kan uppstå när framställningen verkställs.

2. Följande regler ska gälla vid förhör genom videokonferens, om inte den ansökande och den anmodade staten har kommit överens om annat:

- a) Myndigheten i den anmodade staten ska identifiera den person som ska förhöras enligt framställningen, och kalla personen så att denne kan inställa sig för förhör.
- b) Förhöret ska ledas direkt av eller under överinseende av den behöriga myndigheten i den ansökande staten, i enlighet med den statens lagar och de grundläggande principerna i den anmodade statens lagar.

c) Myndigheten i den anmodade staten ska vara närvarande vid förhöret, vid behov biträdd av en tolk, som observatör. Om myndigheten i den anmodade staten anser att den anmodade statens grundläggande rättsprinciper åsidosätts under förhöret, ska den omedelbart vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att förhöret fortsätter i enlighet med dessa principer.

d) På begäran av den ansökande staten eller den person som ska förhöras ska den anmodade staten, om det är nödvändigt, se till att personen biträds av en tolk.

e) Den person som ska förhöras får åberopa den rätt att inte vittna som han eller hon skulle ha enligt antingen den ansökande eller den anmodade statens lagar. Även andra åtgärder som är nödvändiga för att skydda personen ska vidtas enligt överenskommelse mellan myndigheterna i den ansökande och den anmodade staten.

Artikel 17

Inhämtande av föremål

1. Den anmodade staten ska inhämta föremål. Den anmodade staten ska använda tvångsåtgärder, inbegripet husrannsakan och beslag, för detta, om sådana åtgärder är nödvändiga och den ansökande staten lämnar information till den anmodade staten som innebär att dessa åtgärder är motiverade enligt den anmodade statens lagar.

2. Den anmodade staten ska göra sitt bästa för att se till att de personer som anges i en framställning om inhämtande av föremål kan vara närvarande under verkställandet av framställningen.

Artikel 18

Bankkonton

1. Den anmodade staten ska bekräfta om en fysisk eller juridisk person som är föremål för en brottsutredning innehar eller kontrollerar ett eller flera bankkonton i de banker som anges i framställningen.

2. Den anmodade staten ska tillhandahålla angivna uppgifter, handlingar eller kontoutdrag avseende angivna konton samt utdrag över transaktioner som under en viss angiven period har genomförts via de konton som anges i framställningen, eller som fastställs i enlighet med punkt 1 samt angivna uppgifter, handlingar eller kontoutdrag om eventuella sändande och mottagande konton.

3. De skyldigheter som fastställs i denna artikel ska enbart gälla i den mån informationen finns hos den kontoförande banken.

4. Den anmodade staten får göra verkställandet av en framställning enligt punkterna 1 och 2 beroende av samma villkor som den tillämpar för framställningar om inhämtande av föremål.

Artikel 19

Undersökning av personer, föremål eller platser

1. Den anmodade staten ska undersöka personer, föremål och platser. Den anmodade staten ska använda tvångsåtgärder för detta om sådana åtgärder är nödvändiga och den ansökande staten lämnar information till den anmodade staten som innebär att dessa åtgärder är motiverade enligt den anmodade statens lagar.

2. Den anmodade staten ska göra sitt bästa för att se till att de personer som anges i framställningen om undersökande av personer, föremål eller platser kan vara närvarande under verkställandet av framställningen.

Artikel 20

Lokalisering eller identifiering av personer, föremål eller platser

Den anmodade staten ska göra sitt bästa för att lokalisera eller identifiera personer, föremål och platser.

Artikel 21

Tillhandahållande av föremål som de lagstiftande, administrativa, rättsliga eller lokala myndigheterna har i sin besittning

1. Den anmodade staten ska till den ansökande staten överlämna alla föremål som finns i den anmodade statens lagstiftande, administrativa eller rättsliga myndigheters såväl som lokala myndigheters besittning och som är tillgängliga för allmänheten.

2. Den anmodade staten ska göra sitt bästa för att till den ansökande staten överlämna föremål, inbegripet kriminalregister, som finns i den anmodade statens lagstiftande, administrativa eller rättsliga myndigheters såväl som lokala myndigheters besittning och som inte är tillgängliga för allmänheten, i samma omfattning och på samma villkor som dessa skulle vara tillgängliga för den anmodade statens utredande myndigheter och åklagarmyndigheter.

Artikel 22

Delgivning av handlingar och information till en person om en kallelse

1. Den anmodade staten ska till personer i den anmodade staten ombesörja delgivning av handlingar, inbegripet delgivning av kallelsor eller andra handlingar som kräver att en person inställer sig hos den behöriga myndigheten i den ansökande staten. Den anmodade staten ska informera en person i den staten om denne uppmanas att inställa sig hos den behöriga myndigheten i den ansökande staten.

2. Om en framställning avser delgivning av handlingar som kräver att en person inställer sig hos den behöriga myndigheten i den ansökande staten ska framställningen ha inkommit till den centrala myndigheten i den anmodade staten senast femtio (50) dagar före den dag då personen ska inställa sig. I brådskande fall kan den anmodade staten godta undantag från detta krav.

3. När den ansökande staten vet att mottagaren inte förstår det språk på vilket de handlingar som delges eller översänds i enlighet med punkt 1 är avfattade eller till vilket de är översatta, ska den ansökande staten sträva efter att översätta handlingarna, eller ska åtminstone översätta de viktiga delarna av dem till ett språk som mottagaren förstår.

4. Handlingar som delges enligt punkt 1 ska åtföljas av en förklaring om att mottagaren hos den behöriga myndighet som har utfärdat handlingen eller hos andra myndigheter i den ansökande staten kan få upplysningar om sina grundläggande rättigheter och skyldigheter, där sådana förekommer, när det gäller handlingarna.

5. När den anmodade staten informerar om resultatet av delgivning av handlingar enligt artikel 10.6 ska den överlämna bevis på delgivningen genom ett kvitto som dateras och skrivs under av den person som delgivits handlingarna eller genom en förklaring från den anmodade staten om att delgivning skett, samt om datum, plats och sättet för delgivning. Den anmodade staten ska på begäran av den ansökande staten om möjligt omedelbart informera den ansökande staten om svaret från den person som i enlighet med punkt 1 uppmanas eller anmodas att inställa sig hos den behöriga myndigheten i den ansökande staten.

6. En person som i enlighet med punkt 1 har uppmanats eller anmodats att inställa sig hos den behöriga myndigheten i den ansökande staten men som inte inställer sig ska inte av detta skäl kunna underkastas något straff eller bli föremål för några tvångsåtgärder i den ansökande staten, oberoende av om det anges något annat i framställningen eller i de handlingar som delges eller översänds.

Artikel 23

Immunitet

1. En person som i enlighet med artikel 22.1 uppmanas eller anmodas att inställa sig hos den behöriga myndigheten i den ansökande staten ska inte

a) bli föremål för frihetsberövande eller någon annan inskränkning av sin personliga frihet i den staten med anledning av någon gärning eller fällande dom som hänför sig till tiden före personens avresa från den anmodade staten, eller

b) tvingas att vittna eller delta i någon annan utredning, lagföring eller något annat förfarande, inbegripet rättsliga förfaranden, än det förfarande som anges i framställningen.

2. Om den immunitet som föreskrivs i punkt 1 inte kan tillhandahållas ska den ansökande staten ange detta i framställningen eller i de delgivna handlingarna så att personen kan informeras om detta och kan besluta huruvida han eller hon ska inställa sig hos den behöriga myndigheten i den ansökande staten.

3. Den immunitet som avses i punkt 1 ska upphöra att gälla om

a) personen har haft möjlighet att avresa men trots det frivilligt har stannat i den ansökande staten i femton (15) på varandra följande dagar efter den tidpunkt då hans eller hennes närvaro inte längre krävs av den behöriga myndigheten eller från den dag då han eller hon inte infann sig hos den myndigheten i enlighet med kallelsen, eller om

b) personen efter att ha lämnat den ansökande staten frivilligt återvänder till denna.

4. Om den ansökande staten vet att den immunitet som avses i punkt 1 har upphört att gälla enligt punkt 3 a eller b ska den ansökande staten utan dröjsmål informera den anmodade staten om detta, om denna information begärs av den anmodade staten och anses nödvändig av den ansökande staten.

Artikel 24

Tillfällig överföring av frihetsberövade personer

1. En person som är frihetsberövad i den anmodade staten och vars närvaro i den ansökande staten är nödvändig för vittnesmål eller annat bevissyfte ska tillfälligt överföras till den ansökande staten om personen samtycker och om den ansökande och den anmodade staten är ense om detta, när det är tillåtet enligt den anmodade statens lagar.

2. Den ansökande staten ska hålla den person som överförs i enlighet med punkt 1 i förvar i den ansökande staten, såvida inte den anmodade staten tillåter något annat.

3. Den ansökande staten ska omedelbart återbördä den person som har överförts till den anmodade staten, i enlighet med vad som överenskommits på förhand eller i enlighet med vad som annars överenskommits mellan den ansökande och den anmodade staten.

4. Den överförda personen ska i den anmodade staten tillgodoräknas tid som avtjänats av påföljden i den ansökande staten.

5. Den person som överförs till den ansökande staten i enlighet med denna artikel ska åtnjuta immunitet i enlighet med artikel 23.1 i den ansökande staten tills personen återvänder till den anmodade staten, om inte personen samtycker till att avlägga vittnesmål eller delta i annan utredning, lagföring eller

annat förfarande, inbegripet rättsliga förfaranden, än det förfarande som anges i framställningen och den ansökande och den anmodade staten enas om detta.

6. En person som inte samtycker till överföring i enlighet med denna artikel ska inte med anledning av detta kunna underkastas något straff eller bli föremål för några tvångsåtgärder i den ansökande staten, oberoende av om det anges något annat i framställningen.

Artikel 25

Frysning eller beslag och förverkande av vinning av brott eller hjälpmedel

1. Den anmodade staten ska, i den utsträckning som dess lagar tillåter, bistå vid förfaranden som har samband med frysning eller beslag och förverkande av vinning av brott eller hjälpmedel.

2. En framställning om förverkande i enlighet med punkt 1 ska åtföljas av ett beslut av en domstol eller en annan rättslig myndighet om förverkande.

3. Den anmodade stat som har vinning av brott eller hjälpmedel i förvar kan helt eller delvis överföra denna vinning av brott eller dessa hjälpmedel till den ansökande staten, i den mån detta är tillåtet i enlighet med lagen i den anmodade staten och på sådana villkor som den anser lämpliga.

4. Vid tillämpningen av denna artikel ska legitima rättigheter och intressen hos tredje man i god tro respekteras i enlighet med lagen i den anmodade staten.

Artikel 26

Informationsutbyte på eget initiativ

1. Medlemsstaterna och Japan får, utan föregående framställning, utbyta information rörande brottmål i den utsträckning detta är tillåtet enligt den tillhandahållande statens lagar.

2. Den stat som tillhandahåller informationen får ställa villkor för den mottagande statens användning av informationen. I sådana fall ska den stat som tillhandahåller informationen på förhand informera den mottagande staten om vilken sorts information som kan tillhandahållas och om de villkor som gäller. Den mottagande staten ska vara bunden av dessa villkor om den samtycker till dem.

Artikel 27

Förhållandet till andra instrument

1. Inget i detta avtal ska hindra någon stat från att begära rättslig hjälp eller tillhandahålla rättslig hjälp i enlighet med andra tillämpliga internationella avtal eller enligt statens tillämpliga lagar.

2. Inget i detta avtal ska hindra en medlemsstat eller Japan från att ingå internationella avtal som bekräftar, kompletterar, utvidgar eller utökar bestämmelserna i avtalen.

Artikel 28

Samråd

1. De centrala myndigheterna i medlemsstaterna och Japan ska, om så är nödvändigt, samråda för att lösa eventuella svårigheter angående verkställandet av en framställning och underlätta snabb och effektiv rättslig hjälp i enlighet med detta avtal, och de får besluta om sådana åtgärder som kan vara nödvändiga för detta ändamål.

2. De avtalsslutande parterna ska i förekommande fall samråda om alla frågor som kan uppstå angående tolkningen eller tillämpningen av avtalet.

Artikel 29

Territoriell tillämpning

1. Detta avtal ska tillämpas på Japans territorium och, när det gäller Europeiska unionen, på

- a) medlemsstaternas territorier, och
- b) territorier för vilkas yttre förbindelser en medlemsstat ansvarar, eller länder som inte är medlemsstater men för vilka en medlemsstat har andra skyldigheter avseende yttre förbindelser, om de avtalsslutande parterna kommer överens om detta genom utväxling av diplomatiska noter, med vederbörlig bekräftelse av den berörda medlemsstaten.

2. Tillämpningen av detta avtal på ett territorium eller land till vilket tillämpningen utvidgats i enlighet med punkt 1 b kan sägas upp med sex månaders skriftligt varsel av endera avtalsslutande parten genom en skriftlig anmälan på diplomatisk väg till den andra avtalsslutande parten, när detta vederbörligen bekräftas av den berörda medlemsstaten och Japan.

Artikel 30

Bilagornas förhållande till avtalet

Bilagorna till detta avtal utgör en integrerad del av avtalet. Bilagorna I, II och III får ändras efter skriftligt ömsesidigt medgivande av de avtalsslutande parterna, utan att detta avtal ändras.

Artikel 31

Ikraftträdande och uppsägning

1. Detta avtal träder i kraft den trettionde dagen efter den dag då de avtalsslutande parterna utväxlar diplomatiska noter där de meddelar varandra att deras respektive interna förfaranden för detta avtals ikraftträdande har avslutats.

2. Detta avtal ska tillämpas på alla framställningar om rättslig hjälp som lämnas fram på eller efter den dag då detta avtal träder i kraft, oberoende av om de gärningar som är relevanta för framställningen begicks före, på eller efter den dagen.

3. En avtalsslutande part kan säga upp avtalet när som helst genom skriftligt varsel till den andra avtalsslutande parten, varvid uppsägningen får verkan sex månader efter dagen för anmälan.

TILL BEVIS HÄR PÅ har undertecknade befullmäktigade undertecknat detta avtal.

UPPRÄTTAT i två exemplar på engelska och japanska språken, vilka båda texter är lika giltiga, och undertecknat i Bryssel den 30 november 2009, och i Tokyo den 15 december 2009. Detta avtal ska även upprättas på bulgariska, danska, estniska, finska, franska, grekiska, italienska, lettiska, litauiska, maltesiska, nederländska, polska, portugisiska, rumänska, slovakiska, slovenska, spanska, svenska, tjeckiska, tyska och ungerska språken, och de avtalsslutande parterna ska godkänna dessa språkversioner genom utväxling av diplomatiska noter.

På Europeiska unionens vägnar

På Japans vägnar

BILAGA I

DE CENTRALA MYNDIGHETERNA

De avtalsslutande parternas centrala myndigheter är följande:

Konungariket Belgien: Service Public Fédéral Justice/Federal Overheidsdienst Justitie, avdelningen för internationellt straffrättsligt samarbete.

Republiken Bulgarien: Justitieministeriet.

Republiken Tjeckien:

- innan målet tas upp vid domstol (dvs. förfarandena före rättegång): högsta allmänna åklagarens kansli i Tjeckien, och
- efter det att målet har tagits upp vid domstol (dvs. rättegångsskedet i de straffrättsliga förfarandena): Tjeckiens justitieministerium.

Konungariket Danmark: Justitieministeriet.

Förbundsrepubliken Tyskland: Förbundsämbetsverket för justitiefrågor.

Republiken Estland: Justitieministeriet.

Irland: justitieministern och ministern för jämställdhet och lagstiftningsrevision eller en person som utses av den ministern.

Republiken Grekland: Justitieministeriet och ministeriet för öppenhet och mänskliga rättigheter.

Konungariket Spanien: Justitieministeriet, undergeneraldirektoratet för internationellt rättsligt samarbete.

Republiken Frankrike: Justitieministeriet, avdelningen för internationell ömsesidig rättslig hjälp i brottmål och benådningar.

Republiken Italien: Justitieministeriet, avdelningen för rättsliga frågor – generaldirektoratet för brottmål.

Republiken Cypern: Justitieministeriet och ministeriet för allmän ordning.

Republiken Lettland:

- under förundersökningen, fram till åtal: statspolisen,
- under förundersökningen tills målet tas upp vid domstol: allmänna åklagarens kansli, och
- under rättegången: justitieministeriet.

Republiken Litauen:

- Litauens justitieministerium, och
- Litauens riksåklagares kansli.

Storhertigdömet Luxemburg: Riksåklagaren.

Republiken Ungern:

- Justitie- och polisministeriet, och
- riksåklagarens kansli.

Republiken Malta: Attorney Generals kansli.

Konungariket Nederländerna: Justitieministeriet i Haag.

Republiken Österrike: Justitieministeriet.

Republiken Polen:

— före rättegången: riksåklagarens kansli,

— under rättegången: Justitieministeriet.

Republiken Portugal: Riksåklagarens kansli.

Rumänien: Ministeriet för justitiefrågor och medborgerliga friheter, generaldirektoratet för samarbete, direktoratet för internationell rätt och fördrag, avdelningen för internationellt straffrättsligt samarbete.

Republiken Slovenien: Justitieministeriet, direktoratet för internationellt samarbete och internationell rättslig hjälp.

Republiken Slovakien:

— i förfaranden före rättegången: riksåklagarens kansli,

— i rättegångsskedet: justitieministeriet, och

— för mottagande: justitieministeriet.

Republiken Finland: Justitieministeriet.

Konungariket Sverige: Justitiedepartementet.

Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland: Inrikesdepartementet (Home Office) (Förenade kungarikets centrala myndighet), Hennes majestäts skatte- och tullmyndighet (Her Majesty's Revenue and Customs), Kriminalavdelningen (Crown Office) och Åklagarmyndigheten (Procurator Fiscal Service).

Japan: Justitieministern och nationella kommissionen för allmän säkerhet eller personer som utsetts av dessa.

BILAGA II

Med avseende på artikel 6 i detta avtal är de myndigheter som i enlighet med staternas nationella lagar kan göra framställningar om rättslig hjälp enligt avtalet följande:

Konungariket Belgien: de rättsliga myndigheterna; detta ska förstås som medlemmar av rättsväsendet med ansvar för tillämpning av lagen, undersökningsdomare och medlemmar av offentliga åklagarämbetet.

Republiken Bulgarien: Republiken Bulgariens högsta kassationsåklagares kansli för straffrättsliga förfaranden före rättegång och domstolarna i Republiken Bulgarien för pågående mål i rättegångsskedet av straffrättsliga förfaranden.

Republiken Tjeckien: allmänna åklagare och domstolar i Tjeckien.

Konungariket Danmark:

- distriktsdomstolar, högre domstolar och högsta domstolen,
- allmänna åklagarämbetet, vilket inbegriper:
 - Justitieministeriet,
 - riksåklagaren,
 - allmänna åklagaren, och
 - polischefer.

Förbundsrepubliken Tyskland:

- Förbundsjustitieministeriet,
- Förbundsdomstolen, Karlsruhe,
- Riksåklagaren vid förbundsdomstolen, Karlsruhe,
- Förbundsämbetsverket för justitiefrågor,
- Baden-Württembergs justitieministerium, Stuttgart,
- Bayerns ministerium för justitiefrågor och konsumentskydd, München,
- Senatsdepartementet för justitiefrågor, Berlin,
- Brandenburgs justitieministerium, Potsdam,
- Senatorm för justitiefrågor och konstitutionella frågor i den fria Hansastaden Bremen, Bremen,
- Justitiemyndigheten i den fria Hansastaden Hamburg, Hamburg,
- Hessens ministerium för justitiefrågor, integration och Europafrågor, Wiesbaden,
- Mecklenburg-Vorpommerns justitieministerium, Schwerin,
- Niedersachsens justitieministerium, Hannover,
- Nordrhein-Westfalens justitieministerium, Düsseldorf,
- Rheinland-Pfalz justitieministerium, Mainz,
- Saarlands justitieministerium, Saarbrücken,
- Sachsens justitieministerium, Dresden,

- Sachsen-Anhalts justitieministerium, Magdeburg,
- Schleswig-Holsteins ministerium för justitiefrågor, jämställdhet och integration, Kiel,
- Thüringens justitieministerium, Erfurt,
- högre regionala domstolar,
- regionala domstolar,
- lokala domstolar,
- högsta allmänna åklagaren vid högre regionala domstolar,
- åklagare vid regionala domstolar,
- Centrankontoret vid landsjustitieförvaltningen för undersökning av nazistiska brott, Ludwigsburg,
- Förbundskriminalpolisens huvudkontor,
- Tyska tullutredningsmyndighetens huvudkontor.

Republiken Estland: domare och åklagare.

Irland: riksåklagaren.

Republiken Grekland: allmänna åklagarens kansli vid appellationsdomstolen.

Konungariket Spanien: domare vid brottsdomstolar samt åklagare.

Republiken Frankrike:

- första ordförande, ordförande, domare vid brottmålsdomstolar,
- undersökningsdomare vid sådana domstolar,
- medlemmar av allmänna åklagarämbetet vid sådana domstolar:
 - första allmänna åklagare,
 - ställföreträdande första allmänna åklagare,
 - biträdande första allmänna åklagare,
 - allmänna åklagare och biträdande allmänna åklagare,
 - företrädare för allmänna åklagare vid polisdomstolar, och
 - allmänna åklagare vid militära domstolar.

Republiken Italien:

Åklagare:

- riksåklagaren,
- biträdande riksåklagaren,
- riksåklagaren för militära domstolar,
- biträdande riksåklagaren för militära domstolar,
- allmänna åklagaren,

- biträdande allmänna åklagaren,
- allmänna åklagaren för militära domstolar,
- biträdande allmänna åklagaren för militära domstolar.

Domare:

- fredsdomare,
- undersökningsdomare,
- förundersökningsdomare,
- vanliga domstolar,
- militära domstolar,
- tingsrätter,
- appellationsdomstolar,
- appellationstingsrätter,
- militära appellationsdomstolar,
- kassationsdomstolen.

Republiken Cypern:

- Republikens Attorney General,
- polischefen,
- tullchefen,
- medlemmar av enheten för bekämpning av penningtvätt (MOKAS), samt
- alla andra myndigheter och personer som har rätt att göra utredningar och väcka åtal i republiken Cypern.

Republiken Lettland: utredare, åklagare och domare.

Republiken Litauen: domare och åklagare.

Storhertigdömet Luxemburg: de rättsliga myndigheterna: detta ska förstås som medlemmar av rättsväsendet med ansvar för tillämpning av lagen, undersökningsdomare och medlemmar av offentliga åklagarämbetet.

Republiken Ungern: åklagares kanslier samt domstolar.

Republiken Malta:

- tingsrätt,
- ungdomsdomstol,
- brottmålsdomstol och appellationsdomstol för brottmål,
- Attorney General,
- ställföreträdande Attorney General,
- jurister vid Attorney Generals kansli, och
- domare.

Konungariket Nederländerna: medlemmar av domarkåren som ansvarar för att förvalta lagen, utredningsdomare och medlemmar av åklagarmyndigheten.

Republiken Österrike: domstolar och åklagare.

Republiken Polen: åklagare och domstolar.

Republiken Portugal: åklagarämbeten i utredningsskedet, undersökningsdomare och rättegångsdomare.

Rumänien: domstolar och åklagarnas kanslier vid domstolarna.

Republiken Slovenien:

- domare vid lokala domstolar,
- utredningsdomare,
- domare vid distriktsdomstolar,
- domare vid högre domstolar,
- domare vid högsta domstolen,
- domare vid konstitutionella domstolen,
- distriktsstatsåklagare,
- högre statsåklagare,
- högsta statsåklagare.

Republiken Slovakien: domare och åklagare.

Republiken Finland:

- justitieministeriet,
- tingsrätterna, hovrätterna och högsta domstolen,
- allmänna åklagare,
- polismyndigheterna, tullmyndigheterna och tjänstemän vid gränsbevakningen i egenskap av förundersökningsmyndigheter enligt lagen om förundersökningar.

Konungariket Sverige: domstolar och åklagare.

Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland: domstolar och åklagare.

Japan:

- domstolar,
 - presiderande domare,
 - domare,
 - allmänna åklagare,
 - tjänstemän som biträder allmänna åklagare, och
 - kriminalpolistjänstemän.
-

BILAGA III

Med avseende på artikel 9 i detta avtal kan medlemsstaterna och Japan godta följande språk:

Konungariket Belgien: franska, nederländska och tyska i samtliga fall och engelska i brådslande fall.

Republiken Bulgarien: bulgariska i samtliga fall och engelska i brådslande fall.

Republiken Tjeckien: tjeckiska i samtliga fall och engelska i brådslande fall.

Konungariket Danmark: danska i samtliga fall och engelska i brådslande fall.

Förbundsrepubliken Tyskland: tyska i samtliga fall och engelska i brådslande fall.

Republiken Estland: estniska och engelska i samtliga fall.

Irland: engelska och iriska i samtliga fall.

Republiken Grekland: grekiska i samtliga fall och engelska i brådslande fall.

Konungariket Spanien: spanska i samtliga fall.

Republiken Frankrike: franska i samtliga fall.

Republiken Italien: italienska i samtliga fall och engelska i brådslande fall.

Republiken Cypern: grekiska och engelska i samtliga fall.

Republiken Lettland: lettiska i samtliga fall och engelska i brådslande fall.

Republiken Litauen: litauiska i samtliga fall och engelska i brådslande fall.

Storhertigdömet Luxemburg: franska och tyska i samtliga fall och engelska i brådslande fall.

Republiken Ungern: ungerska i samtliga fall och engelska i brådslande fall.

Republiken Malta: maltesiska i samtliga fall.

Konungariket Nederländerna: nederländska i samtliga fall och engelska i brådslande fall.

Republiken Österrike: tyska i samtliga fall och engelska i brådslande fall.

Republiken Polen: polska i samtliga fall.

Republiken Portugal: portugisiska i samtliga fall och engelska eller franska i brådslande fall.

Rumänien: rumänska, engelska eller franska i samtliga fall. När det gäller längre dokument reserverar sig Rumänien rätten att i särskilda fall kräva en rumänsk översättning eller låta göra en på den ansökande statens bekostnad.

Republiken Slovenien: slovenska och engelska i samtliga fall.

Republiken Slovakien: slovakiska i samtliga fall.

Republiken Finland: finska, svenska och engelska i samtliga fall.

Konungariket Sverige: Svenska, danska eller norska i samtliga fall, om inte den myndighet som handlägger ansökningen tillåter något annat i det enskilda fallet.

Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland: engelska i samtliga fall.

Japan: japanska i samtliga fall och engelska i brådslande fall. Japan förbehåller sig dock rätten att i vissa brådslande fall begära översättning till japanska med anledning av en framställning från en ansökande stat som inte accepterar översättning till engelska enligt denna bilaga.

BILAGA IV

Beträffande artikel 11.1 b i detta avtal avses i den punkten med "en medlemsstat" Republiken Portugal.

Beträffande artikel 11.2 i detta avtal är de "två medlemsstater" som avses i den punkten Republiken Österrike och Republiken Ungern.
